

లక్ష్మీ ఛాన్స్

రాజేశ్వరమ్మ చనిపోయింది. ఆమె కోడలు పంకజవల్లి భోరున ఏడుస్తోంది. ఎంత మంది ఎన్ని రకాలుగా ఓదార్చినా ఊరుకోవటం లేదు.

“అత్తో! ఓ అత్తో!” అంటూ దీర్ఘాలు తీస్తు పొర్లిపొర్లి ఏడుస్తోంది.

మధ్య మధ్యలో ‘నాకింకెవరు దిక్కు అత్తో!’ అంటోంది. గుండెలు బాదుకుని మరీ ఏడవసా గింది.

భర్త రామలింగం “ఊరుకోవే..శోషాచ్చి పడి పోతావేమో!” అని అంటే కూడా-

“పోనీవండి...ఈ పాడుకాయం...అత్త లేకపో యాక...నేను బ్రతికి మాత్రం ఏం ప్రయోజన

“మరే..ఇంట్లోనుండి బయటకి రా ర నుకో...ఇద్దరూ ఎదురెదురుగా కూర్చుం టారా...ఒకటే గుసగుసలు, పకపకలు...ఏం మాట లుంటాయోగానీ...పొద్దస్తమానం మాటాడుకుం టూనే ఉంటారు.. మాది ఎదురిలేగా..చూస్తుం టాను కదా...ఇరుగుపొరుగు వాళ్ళతో ఒక్కమాట లేదు.. ఒక్క పలకరింపు లేదు...ఆ అతాథ కోడళ్ళ యవ్వారం నాకైతే అంతు పట్టడం

ఎవరికివేసివ్వతో...నన్నవ్యాయం చేశావుక దతో...” అలుపూ సాలుపూ లేకుండా ఏడుస్తూనే వుంది పంకజవల్లి.

ఇంతలో ఎలా వాసన (ఎడుపు వాసనని)బట్టా రోగానీ సిటీలోని డీవీ ఛానల్స్ మొత్తం వచ్చే శాయ్.

పక్కరోజు అన్ని ఛానల్స్లోనూ ఇదే. అత్త-కోడళ్ళ ప్రేమాభిమానాలు. అత్తని తల్లిలా చూసిన కోడలు. అత్తని దుత్తలా విసిరిపారేయకుండా, కొత్త కుండలా చూసుకున్న కోడలు.... వంటి వ్యాఖ్య లతో లక్ష తొంభయ్ ఛానల్స్ పంకజవల్లి ప్రోగ్రాంని చూపించాయ్.

సంతృప్తిగా ఫీలైంది పంకజవల్లి. “ఎందుకే నిన్న అంత రాద్ధాంతం చేశావ్?అసలు నాకేం అర్థం కావడంలేదు” అని అడిగిన తోడికోడలితో-

“ఇండుకు...!” అంటూ డీవీవైపు చూపిం చింది.

“లేకపోతే..నాకు ఇంత పబ్లిసిటీ వచ్చేదా? ఇన్ని ఛానల్స్లో నేను కనిపించేదాన్నా? ఇప్పుడు నేను పబ్లిక్ ఫిగర్ నయ్యాను కదా... అంత డబ్బుపోసి డీవీకొన్నాం...గంటల పర్యంతం దానెదురుగా కూర్చుని అది ప్రసారం చేసే డబ్బా సీరియల్స్ చూశామా ? మరి మన కేంటి లాభం? ఇదిగో ఇది...టీవిని ఎలా ఉపయో గించుకోవాలో తెలిసిందా? ఇప్పుడు నేను రేపు కార్పొరేటర్ గా నిలబడ్డా దిగుల్లేకుండా బంపర్ మెజారిటీతో తప్పకుండా గెలుస్తానన్న నమ్మకం నాకుంది. ...కాకపోతే..మనకి ఖర్చయిందేమిటి? ఏడుపు...రేపు నాకు సానుభూతితో ఎన్ని ఓట్లు పడతాయో తెలుసా...అసలు అత్త చని పోయి.....”

పంకజవల్లి చెప్పుకుంటూ పోతోంది.

“ఉన్న ఒక్క అత్తతో నువ్వే ఇంత గొప్ప లాభం పొందావ్! ప్లీజ్... నాకు కూడా అలాంటి అవకాశం ఇవ్వవూ. రేపు మన మామ చనిపో యాక ఆ ఏడిచే ఛాన్స్ నాకే ఇవ్వాలి...” అంది పంకజవల్లి తోడికోడలు శ్రీలక్ష్మి.

మండి...ఈపాడు బ్రతుకు బ్రతకటంకన్నా అత్తతో పాటు పోవటం మేలండీ...” అంటూ కళ్ళు తుడుచుకుంది.

“చూడమ్మా! అత్త అంటే ఎంత ప్రాణమో!” అంటూ బుగ్గలు నొక్కుకుంది పక్కంటి పార్వ తమ్మ.

లేదమ్మా” చేతులూ, మూతీ అటూ ఇటూ తిప్పుతూ కళ్ళు చక్రాలా తిప్పుతూ అంది సుబ్బాయమ్మ.

“అత్తో! ఓ అత్తో...నన్నేం చెయ్యమంటావత్తో. నువ్ లేకుండా నేనెలా బ్రతకనత్తో...వేళకి మాత్తర్లు ఎవరికివ్వనత్తో...కంచంలో అన్నం ఇంక

☆